

Paroží

Za vesnicí na samotě žil si v míru
ženu měl mladou a krásnou
z večerní obchůzky po jeho po revíru
nikdy se nevracel s prázdnou

Jemu ze rtem horním ukrytém do knírku
ať si kdo chce co chce říká
závidět leda tak může jeho sbírku
každý kdo se s lesem stýká

Kdo chodí rád oči mhouřit do zeleně
tomu svět pokaždé něco naloží
ten pán rovněž díky svojí štědrý ženě
má myslivnu plnou paroží

paroží...

Každý den po páté s flintou v kamizole
za kloboukem péro ptačí
vyráží přes dvorek a svůj skromný pole
pak po pěšině k lesu kráčí

Mizí v lese hajný ba i brokovnice
na okýnko kdosi mlátí
otevívá žena hned a do světnice
řítí si to cizí mládí

Muž se zase nejdřív vrátí za hodinu
takže už jim nic nebrání
skočit spolu rychle rovnou pod peřinu
dát se do mr... milování

milování...

Po hodině hlavně rychlé oblékání
mizí mladík za paty se práší
z lesa kmene slyší tupé otloukání
to jak muž si parohy své sráží

Konečně se hajný blíží v náruč její
veselý se domů vrací
nikoli však z radosti jen nad trofejí
ovšem nad vedlejší prací

Nechodí už totiž dávno na zajíce
na gigola kdysi dal si inzerát
že na myslivce letí krasavice
o tom svědčí dívčí internát

internát...